

σιν ὕλησ' Ἰλ. Ε. 535· βαθέης ἐνι τ. δ. Ο 606· τάρφρα Ἄπολλ. Ρόδ. Α. 1238. (Ἐκ τοῦ τρέφω, πυκνὸν ποιῶ).

ταρφύς, ἴτα, ὕ, ἀλλά θηλ. ταρφύς ἐν Δισγύλ. Θῆβ. 535— πυκνός, συμπεπικνωμένος, ταρφύς θριξέ Αἰσχύλ. ἔθ' ἄνωτ'. ταρφέος ἑχέτης Χρησμ. ἐν Λουκ. Διτ' Τραγωδῶν 31— δ' Ὀμ. ποιεῖται χρῆσιν μόνον τοῦ ἄρα, καὶ οὐδ', ὡς τὸ Λατ. frequentes, ταρφέες Ιοί Ἰλ. Α. 387, Ὀδ. Χ. 246· ταρφέας Ιούδ' Ἰλ. Ο. 472· ταρφέες κεραυνοί Ἡσ. Θ. 693· ταρφέα δράματα Ἰλ. Α. 69— οὐδ. πληθ. ταρφέα ὡς ἑπύρρ., συγχάνεις, πολλάκις, Μ. 47, Ν. 718, Χ. 142, Ὀδ. Ο. 379.— Ὁ Ὀμηρ. ὡσαύτως ἐν Ἰλ. ἔχει θηλ. ταρφεῖται, ὅπερ οὕτω γραφόμενον (οὕτως δ' Ἀριστάρ. ἔγραψεν αὐτὸ) ἀνήκει εἰς ὀνομαστ. ταρφεῖτος (ὡς τὸ θαμειδῶς καὶ θαμειδές. ἄπερ εἶναι τύποι παράλληλοι), ταρφεῖται νιφάδες, κόρυθες Ἰλ. Μ. 158, Τ. 357, 359· ἀλλ' ἕτεροι γράφουσι ταρφεῖται ἔκ τοῦ ταρφύς, Spitzn. εἰς Ἰλ. Μ. 158. (Πῖθαν. ἐκ τῆς √ ΤΡΕΦ, τρέφω).

ταρχύω, μέλλ. ὕσασ' Ἰλ.: Ἐπικ. ἄορ. τάρχυσσα Κόνιν. Σμ. 1. 801, κλπ.— Μέσ., ἄορ. ταρχυσαμένη Νόνν. Δ. 37. 96, Ἐπικ. ταρχ- Ἄπολλ. Ρόδ. Α. 83.— Παθητ., Ἐπικ. ἄορ. ταρχύθησιν [ῶ] Ἄορ. Π. 7. 176, Λυκούρρ. πρkm. τετάρχυσμαί Welcker Syll. σ. 69. Ἐνάτω ἡ κηδέωσ σερμονεπώσ, ἔθρα ἔ ταρχύσσομαι Ἰλ. Η. 85· ἐ ταρχύσσομαι τύμβω τὸ στήλη τε Π. 456, 674— μεταφορ., τ. οὐνομα Ἄνθ. Π. 7. 537. (Ἐνετῆσεν ἀτάρχυνον δ' Ἠσύχ. ἔχει καὶ ἀτάρχη— τάραξις— ταρχάνιον= ἐντάφριον· τάρχανον= πένθος, κῆδος· ἀλλὰ τὸ ταρχύω φαίνεται τύπος συντομωτέρος τοῦ ταρχεύω, ὡς ταρχηρός ἀντι ταρχηρός.) [ῶ ἐν ἄπασι τοῖς χρόνοις, Ἰλ. ἔθ' ἄνωτ', Ἄπολλ. Ρόδ. Β. 838, Γ. 208].

τάσσει [α], εως, ἡ, (τείνω) τένωμα, τῆς κοιλίης Ἰπκ. π. Διατ. Ὀξ. 389· τοῦ σισοφάγου Ἄριστ. περὶ Ζ. Μορ. 4. 11, 4, πρβλ. 3. 3, 4· τάσιν ἔχω, ἐπιδέχομαι τάσιν, τένωμα, δ' αὐτ. π. τὰ Ζ. Ἰστ. 3. 5, 1, κ' ἀλλ. ὄφρῳν τ. ὕψωσι τῶν ὀφρῳν, Ἄνθ. Π. 12. 42. 2) τὸ ἐκτείνειν, τ. ἐπὶ μῆκος καὶ ἐπὶ πλάτος Ἄριστ. π. τὰ Ζ. Ἰστ. 1. 16, 16, ἡ τῆς φωνῆσ τ. ὕψωσι, ἰσχυροποιεῖσ τῆς φωνῆσ, Πλούτ. 2. 1047Α· ὕψωσι τοῦ τόνου ἡ φθόγγου ἐν τῇ μουσικῇ, δ' αὐτ. 2. 1020Ε· ἐπὶ τῆς θείας τάσεως, δηλ. τοῦ τόνου, Διον. Ἄλ. π. Συνόψ. 11, πρβλ. 158, Ἀθῆν. 53Α.

3) ἔντασις, δύναμις, τάσιν λαβεῖν, ἐπὶ βελῶν, Πλουτ. Σύλλ. 18.

τάσσω, Ἄττικ. ἔρω τω μέλλ. τάξω ἄορ. ἑταξα.— ἅπαντα Ἄττ.: πρkm. τέταξα Σεν. Οἰκ. 4, 5, (συν-) Πλάτ. Νόμ. 625C.— Μέσ., μέλλ. τάξομαι (ἐπὶ παθητ. σημασ.), Ἐβδ.: ἄορ. ἑταξαμένη Ἡρόδ., Ἄττικ.— Παθ., μέλλ. ταχθήσομαι Διόδ. 11. 41, (ἐπι-) τάξομαι 1. 140, κλπ.: μεταγεν. ταχθήσομαι Ὀρειβάσ. γ'· μέλλ. τάξομαι Εὐρ. Ι. Τ. 1046, Θουκ. 5. 71, Ἄριστοφ. Ὀρν. 636· ἄορ. ἐτάχθησιν Ἡρόδ., Ἄττ.: σπανίως ἐτάγησιν [α] Εὐρ. Ἄποσπ. 957 Wagm., Περιηγητὸν παρὰ Σοβ. 457.53, Πλουτ. 2. 965Ε πρkm. τέταγμασ Πλνδ., Ἄττ.: γ' πληθ. τετάχεται Θουκ. 3, 13, Σεν.: γ' πληθ. ὑπερσ. τετάχεται Θουκ. 5. 6, 7. 5. (Ἐκ τῆς √ ΤΑ, πρβλ. τᾶχ ἦναι, ταχ-ἡ, ταχ-ὄσ, ταχ-μα). Βάλλω εἰς τάσιν, τακτοποιῶ, παρατάσσω εἰς τάσιν μάχησ, ἐπὶ τε στρατευμάτων καὶ ἐπὶ πλοίων, τὴν στρατηγίαν Ἡρόδ. 1. 191· τοὺς ἄλλοις Θουκ. 4. 9· νεῶν στίφος ἐν στίχοις τρισὶν Δισγύλ. Περσ. 366· πολέμιων στίχασ Εὐρ. Ἡρακλ. 676· τ. εἰς μάχησ στρατιᾶν Σεν. Κύρ. 1. 6, 43· ἄπολλ., Ἰσοκρ. 380Β.— Παθ., παρατάσσομαι, εἰς μάχησ Ἡρόδ. 1. 80· οὐδένα κόσμον ταχθέντες δ' αὐτ. 9. 69· ἐπὶ τεττάρων ταχθῆναι, εἰς τείσασσασ σείρας, Σεν. Ἄν. 1. 2, 15· ἐπὶ μίᾳ δ' αὐτ. ἐν Ἐλλ. 1. 6, 29· ἐπὶ κέρωσ τεταγμένασ Εὐβουλοσ ἐν Ναννίωσ 1. 4· κατὰ μίαν τεταγμένοι, εἰς μίαν γραμμῆν, Θουκ. 2. 84, πρβλ. 6. 67· ἀπολλ., τεταγμένοι, παρατεταγμένοι, συντεταγμένοι, ἀτίθετ. τῶν ἄτακτοισ, δ' αὐτ. 2. 81, Σεν., κλπ.— οὕτω παρὰ Θουκ. τὸ μέσο, συντάσσομαι, παρατάσσομαι, εἰς μάχησ, 1. 48., 4. 11, κλπ.: ἔσ μάχησ 2. 20· τάσασθαι κύκλωσ, εἰσ σχῆμα κύκλωσ, 2. 83., 3. 78· τάσασθαι οὐχ ὁμοίωσ 5. 68· εἰκοσίω ναυσὶν ἐτάξαντο 3. 77— ἄλλ' ἐν 2. 90 εἶναι ἐν χρῆσει μεταβ., ἐπὶ τεσσάρωσ τετάμενοι τὰσ ναύσ, παρατάξαντες τὰσ ναύσ εἰς τέσσαρασ γραμμάσ, πρβλ. Εὐρ. Ἡρακλ. 664.

2) κοπιεῖσθαι, βάλω, τὰσ κομήλοσ ἀντία τῆσ ἵππου Ἡρόδ. 1. 80· τινὰ ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινὶ ἡ ἐπὶ τινι, τὸν ἐνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου, δ' αὐτ. 5. 109, Δισγύλ. Θῆβ. 448, 284, πρβλ. Εὐρ. Φοῖν. 749, Σεν. Κύρ. 2. 1, 9, κλπ.: (ἀλλὰ, τ. τινὰ ἐπὶ τοῦσ ἱππέασ, ὄρῳσ τινὰ ἑπὶσ διοικητὰ διευθύνωσ αὐτοῦσ, δ' αὐτ. ἐν Ἐλλ. 3. 4, 20)· τινὰ πρὸσ τινος αὐτόθι 1. 7, 34, Πλάτ. Πολιτ. 262Ε— κοπιεῖσθαι τινα εἰσ θισιν τινὰ ἐν τῷ στρατῷ, οὐδ' ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὀπου ἐαυτὸν ἡμῖν τάσαι παρεσχε Λυσιδ. 187.35, Λυκούρρ. κ. Λεωρ. 43.— Παθ., κοπιεσθῆσμαι, τῆ οὐδεῖσ ἐτάξαντο Ἡρόδ. 1. 84, πρβλ. Ἀδ. Δισγύλ. Πέρσ. 381· ἐ τὸ οὐρόσ Ἡρόδ. 7. 212· ἀλλά, ἐσ τὸ πεζὸν ἡ ἐσ π. τεταχῆσ ἡ ταχθῆσθαι, ὑπηρετῶ ὡσ κείδωσ στρατιωτικῆσ, ἐν τῷ πεζικῷ, αὐτόθι 21. 81· πεζῇ 5. 109· ἐ τὸν ναυτικὸν στρατὸν 7. 203· ὡσαύτωσ μετὰ γεν., τῆσ πρώτῆσ τάσεωσ ἡ ἀπώσ τῆσ πρώτῆσ) τετάχθαι

Λυσί. 140. 31., 147. 12· ὡσαύτωσ μετὰ συστοίχ. κτ., τάξιν τινὰ ταχθῆναι Πλάτ. Φαιδρ. 247Α, κλπ.— συχν. μετ' ἑμπροθέτω προσδιορισμοῦ, ταχθῆναι ἡ τετάχθαι ἐπὶ τινι, ἐναντίον τινός, Θουκ. 3. 78, Σεν., κλπ.: ὡσαύτωσ, ἐπὶ τινι Δισγύλ. Θῆβ. 448, Θουκ. 3. 13, πρβλ. 2. 70, κλπ.: ἀλλὰ καὶ, τοποθετούμαι εἰς τινὰ θέσιν, ἐφ' ἑπτὰ πύλωσ Σοφ. Ἄνκ. 142· ἑπ' εὐνομίωσ κέρατι, ἐν τῷ ἀριστερῷ κέρατι, Σεν. Οἰκ. 4, 19 (οὕτωσ, ἐπὶ τοῦ λαίου κέρωσ Πολύδ. 1. 34, 4· δεξιὸν τ. κέρασ Εὐρ. Ἰκ. 657)— τ. κατὰ τινος, ἀπέναντι τινος., Ἡρόδ. 8. 85, Σεν.— τ. μετὰ τινι, ὄπισθεν τινός, δ' αὐτ. ἐν Ἐλλ. 7. 2, 4 (οὕτωσ, ἐπὶ τινι δ' αὐτ. ἐν Λακ. 13, 7)— μετὰ τινος, πλησίον αὐτοῦ, μετὰ τὸ μέρος αὐτοῦ, Πολύδ. 2. 67, 2, κλπ., πρβλ. Θουκ. 2. 63— οὕτωσ, σὺν τινι Σεν. Ἄν. 3. 2, 17, κλπ.— παρὰ τὸν ποταμὸν Ἡρόδ. 9. 15· περὶ τὸ Ἡρατὸν αὐτόθι 69, πρβλ. 8. 76— ὡσαύτωσ, τ. ἐαυτὸν, λαμβάνειν θέσιν, ἐν πάσι, πανταχοῦ, Δημ. 302. 6· τ. ἐαυτὸν εἰς τὴν Πλάτ. Πολιτικ. 289Ε· πρὸσ τινι, σὺν τινι, ἐνεργῶ μετὰ τινος, Δεινάρχ. 110. 33, Ἄνκ. Ἄλ. 8. 47.

II διορίζω εἰς τινι ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν ἡ πολιτικὴν, τὸ δὲ τελευταίον τοῦτο ἐλήφθη μεταφορικῶσ ἐκ τοῦ προτέρου, τ. τινὰ ἐπὶ τινος, διορίζω τινὰ εἰς τὴν πράγμασ, εἰς τινὰ ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ἔργον, Δημ. 143. 23, Πολύδ. 5. 65, 7, Πλούτ., κλπ.: ἐπὶ τινι Δισγύλ. Πέρσ. 298, Εὐρ. Ἰων 1140, Σεν., κλπ.: ἐπὶ τῷ Ἀριστοφ. Ὀρν. 636, Ἰσοκρ. 112Ε, Πλάτ., κλπ.:— συγχάνεις ὡσαύτωσ, τ. ἐαυτὸν ἐπὶ τι, ἀναλαμβάνειν ἔργον τι, Πλάτ. Πολ. 371C, Δημ., κλπ.: πρὸσ τὴν Σεν. Ἄπομν. 2. 4, 6.— Παθ., τετάγμασι ἐπὶ τινι, εἶμαι διορισμένος εἰς τὴν ἔργον, Ἡρόδ. 1. 191., 2. 38, Δισγύλ. Πέρσ. 298, Σενορ., κλπ.: ἐπὶ τῷ Ἀριστοφ. Ὀρν. 637, Σεν. Κύρ. 1. 4, 24, κλπ.: ὡσαύτωσ, ἐπὶ τινος Πολύδ. 3. 12, 5· δ' πρὸσ τοῖσ γράμμασι μετὰ γένεωσ, γραμματέωσ, δ' αὐτ. 15. 27, 7, κλπ.

2) αἰτ., καὶ ἀπαρεμφ., διορίζω τινὰ νὰ πράξη τι, τάττεται μετὰ ἡγεῖσθαι Σεν. Ἄν. 3. 1, 25· καὶ ἐν τῷ παθ. τύπω, διορίζομαι νὰ πράξω τι, Δισγύλ. Εὐμ. 279, 639, κλπ.: τασσόμενος πορευεσθαι.. Σεν. Κύρ. 4. 5, 11, κλπ.:— ὡσαύτωσ (ἔνευ ἀπαρεμφ.), τ. τινὰ ἀρχοντα [εἶναι], διορίζω τινὰ διοικητῆν, δ' αὐτ. ἐν Ἐλλ. 7. 1, 24· οἱ τεταγμένοι βραβεῖσ (ἄρθετε βραβείσ) Σοφ. Ἠλ. 709, ἔθρα ἔσε σημ. Jebb., πρβλ. 759· πρὸσθεῖσ ταχθέντεσ Δημ. 363. 3· οὕτωσ, τοῦτο τετάγμασ (ἐξυπακουομ. ποιεῖν) Εὐρ. Ἄλκ. 49.

3) μετ' αἰτίας, καὶ ἀπαρεμφ. ὡσαύτωσ, παραγγέλλω, διατάσσω τινὰ νὰ πράξη τι, Ἡρόδ. 3. 25, Σοφ. Ο. Κ. 639, Εὐρ. Ἐκ. 223, Σεν., κλπ.: ὡσαύτωσ, τ. τινὶ ποιεῖν τὴν Ἡρόδ. 2. 124, Σεν. Κύρ. 1. 5, 5, κλπ.— Παθητ., ἐτάχθησ ἡ τετάγμασι ποιεῖν τὴν Ἡρόδ. 3. 133, 8. 13, Δισγύλ. Εὐμ. 279, κλπ.: ὡσαύτωσ, τεταγμένος ποιῶ τὸ αὐτ. ἐν Ἰκέτ. 504· ὡσαύτωσ ἀπροσ., Ἰωμην., Ἰν' ἡμῖν τετάκται (ἔξυκαμ. ἰέναι) Σοφ. Φιλ. 1180· οἷσ ἐτέτακτο βοηθεῖν Θουκ. 3. 22· τοῖσ δὲ τετάκται ἔπρασθαι Σεν. Λακ. 11, 6·— ὡσαύτωσ παραλείπομενοσ τοῦ ἀπαρεμφ., κόσμον.. ὄντιν' ἀν τάξη πόλισ (ἔξυκαμ. φυλάσσειν) Εὐρ. Ἰκέτ. 245, πρβλ. 460, Ἐλ. 1390, κλπ.: τάσσομαι ἐπ' Αἴγυπτον, διατάσσομαι, παραγγέλλομαι νὰ ὑπάγωσ εἰς Αἴγυπτον, Ἡρόδ. 3. 62, πρβλ. 68., 6. 48. 4) κατατάσσω, οὐδαμῶσ γὰρ τίνω ἑμαυτὸν εἰς τὴν τῶν ἀρχεῖν βουλομένων τάξιν Σεν. Ἄπομν. 2. 1. 8· εἰς τοῦσ ἀρχικοῦσ αὐτόθι· 7· οὐδέετις τὴν δουλείαν αὐ ἐμαυτὸν τῶτω αὐτόθι 11, πρβλ. Πλάτ. Πολιτικ. 289Ε, κλπ.: τ. τινὰ ἐν τοῖσ πρесоῦτάτοισ Δισγύλ. 20. 4· δσ γὰρ αὐτὸν τάξασ τῶν ἀπιστοῦντων εἶναι Φιλίππωσ Δημ. 438. 5· εἰσ ταῦτο τ. τὴν ἐτύχην τὴν εὐδαιμονίαν Ἄριστ. Ἠθ. Ν. 1. 8, 17.— Παθ., πρὸσ τὴν ἑμμαχίαν ταχθῆναι Θουκ. 3. 86.

III μετ' αἰτ., πράγματωσ, ὅτεω τὸ κατὰ τινὰ τάξιν, χωρὶσ τ. Ἡρόδ. 7. 36· μέσοσ τ. τὴν Εὐρ. Ἐλ. 908· πρῶτον τ. τὴν Σεν. Ἄπομν. 3. 1, 9· ἐναντίον δ' αὐτ. ἐν Κύρ. 3. 3, 45· τ. ἐπὶ τινος, κατατάσσω τὸ εἰς τι, ἔταπτον γὰρ τὸ ὀρχησθῆσθαι ἐπὶ τοῦ κινεσθῆσθαι καὶ ἐρεθίσθῆσθαι Ἀθῆν. 21Δ· οὕτωσ ἐν τῷ παθ., τετάχθαι κατὰ τινος Διον. Ἄλ. 2. 48 ἑμπροσθεν τ. τινος Πλάτ. Νόμ. 631D, πρβλ. Σεν. Ἄπομν. 3. 1. 7, κλπ.

6) μετ' ἀπαρ. καὶ ἐπιθ., ὄρῳσ, λέγωσ εἶναι τι., ἄπερ ἀν.. ἄλοχρὰ εἶναι καὶ κακὰ τάττη Πλάτ.: Νόμ 728Α· τὰ τε δίκαια ταχθέντα εἶναι καὶ ἀδίκα δ' αὐτ. ἐν Πολιτ. 305B. 2) διορίζω, προσδιορίζω, διατάσσω, τὴ Σοφ. Ἠλ. 709, Πλάτ., κλπ.: τ. τὰ περὶ τὰ τέκνα Ἄριστ. Πολιτικ. 2. 4, 5 ὀπολλ., δ' νόμοσ οὕτω τ. Πλάτ. Ἄλκ. 199Α· οὕτω τ. δ' λόγωσ Ἄριστ. Ἠθικ. Νικ. 3. 12, 9.— Παθ., τὸ ταττόμενον Ἄριστοφ. Ἐκκλ. 766· τὸ ταχθῆν Σοφ. Ἀφ. 5:8, κλπ.: τὰ τεταγμένα Σεν., κλπ.: τοῖσ ἐλευθεροῖσ ἡ βελτίστῃ τροφῇ τέκνεται Ἄριστ. π. Ζ. Γεν. 2. 6, 42.

3) ἐπὶ φόρω, ἐπὶ πληρωμῆσ χρημάτων, ὄρῳσ ποσὸν τι ῥητόν, τ. τινὶ φόρον ἄνδοκ. 30. 21, Δισγύλ. 31. 20, πρβλ. Δημ. 690. 1· οὕτωσ, τ. δραχμῆν τινι Σεν. Ἐλλ. 1. 5, 4· μετ' ἀπαρ., χρήματα τάσζαντεσ φέρειν Θουκ. 1. 19, κλπ.: (καὶ ἐν τῷ παθ. τύπω, φέρον ἐτάχθησσαν φέρειν Ἡρόδ. 3. 97)· τάσσειν ἀργυρίωσ, ὄρῳσ τινι τιμῆν εἰς ἦν., Θουκ. 4. 26.— Παθ., τὸ ταχθῆν τιμῆμα Πλάτ. Πολ. 551B, Ἄριστ. Ἠθικ. Νικ. 9. 1, 8· τὸ τεταγμένον εἰσφέρειν δ' αὐτ. ἐν Πολιτικ. 2. 10, 7— ἐν τῷ μέσ. τύπω, ἀναλαμβάνω